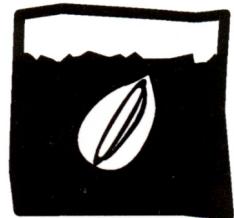

1. korizmena nedjelja C

*Neće te snaći nesreća,
nevola se neće priklučiti šatoru tvojemu.
Jer anđelima svojim zapovjedi
da te čuvaju na svim putima tvojim. (Ps 91,10-11)*

Prvo čitanje

Ponovljeni zakon 26,4-10

Mojsije je govorio narodu: "Svećenik će uzeti iz tvoje ruke košaru i položiti je pred žrtvenik Gospodina, Boga tvoga. Ti onda nastavi i reci pred Gospodinom, Bogom svojim: 'Moj je otac bio Aramejac, latalac. Sišao je u Egipat i boravio ondje kao došljak, sa malo čeljadi. Ondje posta narodom velikim, brojnim i moćnim. Egipćani su s nama postupali loše; tlačili su nas i nametnuli nam teško ropstvo. Vapili smo Gospodinu, Bogu otaca svojih. Gospodin je čuo vapaj naš, vidje naš jad, našu nevolju i našu muku. Iz Egipta nas izvede Gospodin rukom jakom i mišicom ispruženom, velikom strahotom, znamenjima i čudesima. I dovede nas na ovo mjesto i dade nam ovu zemlju, zemlju kojom teče med i mljek. I sad evo donosim prvine plodova sa tla što si mi ga, Gospodine, dao.' Stavi ih pred Gospodina, Boga svoga, i pred Gospodinom, Bogom svojim, duboko se pokloni."

Drugo čitanje

Rimljanima 10,8-13

Braćo i sestre! Što veli Pismo? "Blizu ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome" – to jest Riječ vjere koju propovijedamo. Jer ako ustima isповijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima isповijedati spasava. Jer veli Pismo: "Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti." Nema uistinu razlike između Židova i Grka jer jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga prizivlju. Jer: Tko god prizove ime Gospodnje bit će spašen.

Evangelije

Luka 4,1-13

U ono vrijeme: Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao āavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše,

ogladnje. A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom." Isus mu odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu." I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: "Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje." Isus mu odgovori: "Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!" Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavle dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovijediti za tebe da te čuvaju. I: na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen." Odgovori mu Isus: "Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!" Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.

Za razmišljanje

Ponovno je započelo 40 dana korizmenog vremena, koje bi trebalo postati vrijeme obraćenja. Biti kršćanin ne znači nešto statično, nepromjenljivo. Postati i biti kršćanin treba se uvijek iznova vježbati i obuhvaćati čitav naš život. Nek dakle to vrijeme bude vrijeme cjelovitog procesa spasenja i ozdravljenja, bodrenja na promjenu života. Osmišljeni post – tjelesni i duhovni – zauzima u tim tjednima istaknuto mjesto da bi se taj cilj ostvario. I svetopisamski odlomci kako današnje tako i slijedećih nedjelja Korizme upućuju nas na smisao posta i obraćenja, da bismo naučili u životu uvijek iznova dati mjesto volji Božjoj.

Glavna misao današnjeg čitanja može se ovako sažeti: Bog je drukčiji. Tekstovi današnje nedjelje vode nas k stvaranju takve predodžbe o Bogu koja će se održati i u osobnim porazima i katastrofama. Bog nedaće i trpljenje ne uklanja, što bismo mu mi, s naše ljudske strane gledano, rado pripisali. No ipak se njegovo spasenjsko djelovanje uvijek pokazuje kao jače. U Starom zavjetu na iskustvo tlačenja u Egiptu slijedi iskustvo spasiteljskog izlaska i obećanje zemlje u kojoj teku med i mlijeko (prvo čitanje). U Novom zavjetu Bog se u svom Sinu, koji je na križu propatio najdublje boli čovještva, stavio jednom zauvijek na stranu onoga koji trpi. No on u toj patnji nije propao, nego poslije Isusove smrti na križu dolazi uskrsnuće.

Evangelje sa svojim trima kušnjama nije u obliku kontinuiranog stupnjevanja ljudske predodžbe o Božjem djelovanju. Prva kušnja gladi podsjeća na iskustvo Izraela u pustinji. Isus jasno pokazuje da svoju glad ne želi utažiti vlastitim silama, nego da ima potpuno povjerenje u Boga. U drugoj kušnji odbija kraljevstva svijeta, s opomenom da se samo Bogu treba klanjati. To pak je jasno nijekanje čekanja političkog Mesije, vladara čiji bi cilj bio uspostavljanje svjetskog kraljevstva. U trećoj kušnji traži sotona od Isusa čudo samopotvrđivanja. Isus i to oštro odbija i podređuje se – i sam potpuno nemoćan – jedino i samo volji Božjoj. Tek tako otkupljenje postaje mogućim i on za nas može postati Mesija. Neka ovo korizmeno vrijeme i za nas bude vrijeme uvježbavanja da se u vlastitim kušnjama i trpljenjima pravilno ponašamo. To znači svladati svoj egoizam, ozbiljno uzeti svoju ograničenost i usredotočiti se na ono bitno. To također znači da treba da intenzivno tražimo Boga koji nam je u Isusu pokazao da je upravo u patnji s nama i da nas prihvata u našoj nemoći, kako bi nas kroz nju proveo do uskrsnuća.